

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1245 19 tháng 5 năm 2019

LÀNH THAY

*Học hỏi an lành trí chuyển qua
Bình tâm thanh tịnh tự an hòa
Càng tu càng tiến tự phân qua
Qui hội tình người chuyển gần xa*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Cao tầng ở nơi nào?
- 2) Cuộc thế trên mặt đất đều thay đổi từ sự thay đổi của tâm tư cho đến thiên cơ có hữu ích gì cho nhơn sinh không?
- 3) Bé nghĩ sao về tin đồn tận thế?
- 4) Thế gian nam nữ đều có bệnh hết tại sao?
- 5) Tình thương là gì?
- 6) Người đời sao lại thường bị lo âu bức bối?
- 7) Nam nữ gặp nhau kết hợp thành vợ chồng ly do từ đâu đưa đến?

1)02-03-93

Hỏi: Cao tầng ở nơi nào?

Đáp: Cao tầng ở nơi trung tâm bộ đầu hòa hợp với điện giới, khai triển tới vô cùng tận, không bao giờ giao động bởi ngoại cảnh.

Kệ:

*Trí tuệ thông minh tự thực hành
Tâm minh trí sáng tiến thanh thanh
Hành trình khai triển tùy duyên thức
Khó khổ tự hành chuyển giới thanh*

2) 03-03-93

Hỏi: Cuộc thế trên mặt đất đều thay đổi từ sự thay đổi của tâm tư cho đến thiên cơ có hữu ích gì cho nhơn sinh không?

Đáp: Thừa rất hữu ích, cuộc diện độc tài của nhơn sanh bắt buộc phải thay đổi, không nhiều thì ít, vì chúng sanh không ai ưa thích không khí ngột ngạt cả. Qua cơ hội khó khăn sẽ đồng thức và đồng tiến hướng về lãnh vực hòa bình và xây dựng.

Kệ:

*Địa cầu thay đổi lý ngươn sinh
Mê tín dị đoan chẳng rõ mình
Sanh diệt tiến trình qui một mối
Cộng đồng vũ trụ lại càng minh*

3) 04-03-93

Hỏi: Bé nghĩ sao về tin đồn tận thế?

Đáp: Lúc nào cũng có tận thế cả, xác của loài người sẽ thay đổi theo định luật sanh, trụ, hoại, diệt rồi hồi sinh, phần hồn mới có cơ hội tiến hóa. Xác phải thay đổi nhưng hồn bất diệt, phù hợp với nguyên lý vô sanh, thực hành tu thiền và cảm thức được nguyên lý thì loài người mới thật sự chấp nhận sự tiến hóa của tâm linh, tâm lúc nào cũng ổn định, dù tiến hoá đến bất cứ vị trí nào cũng yên vui, tâm thức thoát tục sẽ không bao giờ còn khổ nữa.

Kệ:

*Vui hành thanh tịnh tiến càng xa
Chấp nhận an vui sống cảm hòa
Trí tuệ khai minh càng thấm thía
Bình tâm học hỏi thức chan hòa*

4) 05-03-93

Hỏi: Thế gian nam nữ đều có bệnh hết tại sao?

Đáp: Thừa thế gian trần trước u minh, làm người mà không biết được mình là ai? Từ đâu đến đây và sẽ về đâu? Tức là đã mang một cái bệnh vô minh, hướng ngoại tạo thành một cái bệnh bất lương, sanh ra tập quán hại mình mà không hay, tạo cho được cơ sở vật chất, bỏ quên cơ sở tâm linh, tự bước vào lãnh vực mê chấp mà không hay, thần kinh bất ổn, tiền bạc và địa vị hành hạ tâm

xác, triển miên sống trong khổ, tưởng lầm là đã đạt thành. Khổ! Khổ! Khổ! Cho đến lúc nhắm mắt ra đi với hai bàn tay không, tâm linh không có, thiếu minh mẫn, mất tất cả vị trí thanh tịnh của phần hồn, đành chịu cuống cuồng trong nghiệp chướng.

Kệ:

*Thông minh vắng mắt chẳng thông tường
Lục đạo luân hồi nhớ nhớ thương
Khổ cảnh bao vây tâm khó tiến
Hành thông tự đạt thức trăm đường*

5) 06-03-93

Hỏi: Tình thương là gì?

Đáp: Thừa tình thương căn bản của nó là từ thanh tịnh mà ra, càng thanh tịnh lại càng phát triển từ bi. Người tu thiền càng thiền lại càng quý yêu Trời Phật, hiểu rõ gốc gác của tình thương hơn. Nhiều khi giữa con người và con người đem lòng thương nhớ nhưng không biết tại sao?

Kệ:

*Thương yêu nguyên lý nhiệm mầu
Khai trí mở tâm tự tiến sâu
Đạo đức hình thành tâm quý nhớ
Bình tâm học hỏi chẳng lo sầu*

6) 07-03-93

Hỏi: Người đời sao lại thường bị lo âu bức bối?

Đáp: Thừa sự hiểu biết của người đời quá nông cạn, chỉ biết một phần nào chuyện trước mắt, không biết được chuyện quá khứ của nhiều kiếp, quên lãng hành động bất lương của chính mình, đành bị sự lôi cuốn lo âu bất chánh mà không hay, hướng ngoại không lo tu học, khó hướng về tâm linh. Chỉ biết khổ, nhưng mà không biết làm sao giải khổ được. Ngược lại người chăm lo tu học thì mới có cơ hội quán thông và giải khổ và sẽ không bao giờ rước khổ nữa.

Kệ:

*Tự mình thức giấc chẳng gây mưa
Khổ hạnh bình tâm thức thức vừa
Chẳng rước phần ô tâm tự giải
Thực hành chơn pháp đến nơi vừa*

7) 08-03-93

Hỏi: Nam nữ gặp nhau kết hợp thành vợ chồng ly do từ đâu đưa đến?

Đáp: Hình thành vợ chồng trên mặt đất này cũng do duyên nghiệp từ kiếp trước mà hình thành, hòa hợp thực hiện thương yêu, rồi phân tán theo định luật. Người tu thiền sẽ nhận thấy mỗi vị trí của mỗi tư tưởng đều tự nó phát triển, tùy theo lãnh vực từ bi đã và đang đạt được.

Kệ:

Duyên nghiệp hình thành tự thức tâm

*Phân hành thể đạo do tâm tâm
Khai minh trí tuệ tùy duyên thức
Ai học ai nên tự tiến thân*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Mười năm thành lập Thiền viện Hai Không

*Kỷ niệm mười năm đã đến rồi
Không tiền không bạc vẫn tạo ngôi
Tâm linh phát triển về nguồn cội
Xây dựng cơ đồ chẳng có thôi*

*Mười năm tiến hóa cảnh sang tôi
Âm thầm tô điểm tự hồi thức tâm
Từ già đến trẻ tự tâm
Đường tu chánh giác uyên thâm đạo đời
Tâm tu phát triển lý lời
Cùng chung xây dựng lập đời an khương
Đến nay cũng đã tự tường
Đến Không về có con đường tự tu
Tự mình thực hiện trùng tu
Tình thương huynh đệ ngao du học hòa
Thức Hồn nguyên lý tình Cha
Công phu thực hiện chan hòa tình thương
Núi rừng thực hiện gieo gương
Cùng chung tiến hóa cùng đường tự tu
Cảm thông nguyên lý mê mù
Cảnh Trời tươi đẹp dự trừ độ tha
Tình thương già trẻ chan hòa
Thực hành chơn pháp lập đà tiến thân
Mỗi người đóng góp một phần
Dù cho khó khổ vẫn cần tự tu
Chẳng còn loạn động mê mù
Về nơi thanh tịnh vẫn tu vẫn hòa
Thực hành mới rõ tình Cha
Độ tha không bỏ chan hòa tình thương.*

Thầy Tám

08-10-1995

Trí Thức và Chơn Tâm

Montréal, ngày 4 tháng 10 năm 1981 (tiếp theo và hết)

Cho nên chúng ta phải có, biết được trí thức là của Thượng Đế ban. Chúng ta phải hòa tan trong trí thức căn bản của Ngài là Thanh Tịnh mới giải quyết được mọi sự việc. Nếu các bạn thiếu thanh tịnh, các bạn không bao giờ giải quyết được. Ngay cái chuyện gia đình, chuyện vợ chuyện chồng, chuyện con, cũng là làm cho các bạn rắc rối. Dù các bạn ăn học bao nhiêu đi nữa, nó cũng bắt buộc các bạn suy tư. Phải tìm hiểu, phải tìm ra một cái giải pháp, mà giải pháp đó là gì? Ở trong kinh vô tự, trong khả năng sẵn có của các bạn, sự chịu đựng sẵn có của các bạn, các bạn mới tiến được. Cho nên các bạn có cơ hội học nhẫn, chịu đựng để thăng hoa. Thì chúng ta, mọi người ở đây cũng đều có cơ hội học sự thăng hoa. Sống trong quả địa cầu này, sau sự kích động và phản động, dìm lại thể xác, thể chất chúng ta bị hạn chế bởi Thượng Đế, không làm gì hơn, kẹt mãi. Muốn thì nhiều, mà làm thì ít. Mọi người chúng đều kẹt trong cái thể đó.

Cho nên bây giờ muốn làm cho nhiều? Phải làm thế nào làm cho nhiều? Phải thanh tịnh mới làm được nhiều! Cho nên phải lập lại trật tự. Lập lại trật tự, càng thanh tịnh thì các bạn làm càng được nhiều việc hơn. Thay vì lý luận nhưng mà không đi đến đâu. Phân trí thức học hỏi của ngoại cảnh văn chương hiện tại, nó giúp cho các bạn lý luận nhưng mà không thực hành không có. Tánh nóng giận của bạn vẫn còn, lý luận nói ta đi theo Phật phải hành động như vậy như vậy, nhưng mà không sửa bên trong và không đưa lên cho thanh nhẹ. Thì lý luận đó chỉ lý luận trong lúc thuận, gặp đề nói mà thôi

Nhưng mà gặp nghịch cảnh rồi cũng giải quyết không nổi. Tất cả hiện ngòi hiện diện ở đây ai cũng có thể đọc sách Phật, ai cũng có thể đọc sách Chúa. Ai cũng biết lý Phật, ai cũng biết lý Chúa, nhưng mà nghịch cảnh đến rồi giải quyết không xong, buồn bực, tánh tình thay đổi. Nói học nhẫn mà nhẫn không nổi, gây khổ cho nội tâm. Tôi tin tưởng rằng nhng vị trí thức đang ngồi đây, cũng đã và đang có gặp phải những trường hợp đó, kích động vô cùng trong nội thức của các bạn. Nhưng mà khi các bạn tu được rồi, điểm hào quang khai triển, mở ra rồi, các bạn mới thấy rằng khả năng sẵn có chúng ta vô cùng. Khả năng sẵn có của chúng ta bất diệt. Thanh tịnh đi, để giải quyết mọi sự việc. Càng thanh tịnh càng sung sướng, càng thanh tịnh càng ngộ được hạnh phúc. Càng thanh tịnh mới thấy rõ điểm thương yêu là vô cùng. Và trong thương yêu đó nó rất thanh tịnh và quý giá.

Cho nên chúng ta thương yêu nhau vô cùng, không bỏ nhau. Vì nội thức của chúng ta tự phát triển và tìm nơi từ xuất đi tìm một giao điểm quý báu vô cùng, là trong tình thương bằng hữu của Vô Vi. Chúng ta đã có một cái Hội Ái Hữu Vô Vi là do sự phát tâm của mọi người tu rồi ngồi lại để nghiên cứu. Nghiên cứu trong tình thương, trong xây dựng mà để tiến hóa tùy theo trình độ của mọi người. Chúng ta nên nhìn nhận trình độ của chúng ta, eo hẹp thì chúng ta phải nhìn nhận. Mà tu đạt được một phần nào đó, dùm Bề Trên thì chúng ta vẫn sống trong eo hẹp. Cho nên càng tu càng thấy mình eo hẹp, rồi kết tinh đi tới sự sáng suốt vô cùng. Lúc đó chúng ta mới thấy rằng giá trị và cái cuộc hành hương không có hoang phí, lại càng cố gắng tu hơn, lại càng cố gắng làm việc nhiều hơn. Khi mà luồng điện các bạn xuất phát từ trung tim bộ đầu, thì sự suy nghĩ của các bạn trong nháy mắt, nó ra bất cứ lý luận cao siêu nào, có thể đóng góp cho thế gian, là do công năng công phu mà đạt.

Chứ không phải là các bạn trước kia thông minh ở trong trường, các bạn ra đây nói lý đạo. Nói không được đâu, nó khác! Cái điện nó khai triển cho các bạn. Điện nó sẽ hỗ trợ cho các bạn minh tâm kiến tánh. Lúc đó các bạn mới thấy dồi dào trong tâm thức, các bạn mới cần thiết sự công bằng thương yêu để đối xử với mọi người, thì các bạn mới thấy rõ mọi trình độ đều có khả năng, đã và đang tiên. Cho nên chúng ta không có

kinh thị một ai nhưng mà rốt cuộc chúng ta phải thương yêu mọi người trong tình thương xây dựng. Đó mới thật sự là con yêu trí thức của Thượng Đế. Trí thức của Thượng Đế không giết một và bỏ một. Cho nên đừng có nhầm lẫn những cái văn tự tại thế, rồi khép mình ở trong xó hẻm và không có lối thoát.

Cho nên hôm nay tôi cũng rất vui được tái tương ngộ các bạn tại đây và chúng ta tiếp tục đàm đạo nhiều hơn để đóng góp cho tất cả mọi người. Các bạn có gì thắc mắc nên nghiên cứu cùng tôi và chúng ta sẽ tay nắm tay, thực triển trên con đường hành đạo. Cảm ơn các bạn.

BẠN ĐẠO VIẾT

TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG

Hỏi : Vấn đề Tâm Tâm Tương Ứng, ở trình độ nào mới đủ năng lực tiếp diễn qua Tâm Tâm Tương Ứng? Nhưng qua Tâm Tâm Tương Ứng, thì ai hỏi, ai nói, cá nhân Thầy nói, hay diễn của vị ở bên ngoài ứng vào nói ?

Đáp: Cho nên các bạn muốn thấy rõ về Tâm Tâm Tương Ứng, thì chúng ta tu về điển giới, chúng ta thấy rõ, nghĩa là hôm nay tôi suy nghĩ điều này, nhưng mà tại sao tôi có thể đặt những câu hỏi này, ở đâu? Như các bạn đề nghị và đưa những câu hỏi này, nếu các bạn ở trong trường đời thì các bạn đâu có đặt câu hỏi này, vì các bạn muốn tiến tới một trường đạo giới thì các bạn mới thấy có sự khác biệt, mà sự sáng suốt đó ai quang chiếu cho các bạn? Các bạn mới thấy cái luồng điển đã ứng cho các bạn, các bạn mới thực hiện, hỏi để chi? Hỏi để hiểu, hiểu để chi? Hiểu để sửa tâm sửa tánh, hy sinh tánh hư tật xấu của chính mình trở về sự sáng suốt trong bạn. Cho nên, muốn có câu hỏi như các bạn đây là phải có thực hành mới có thắc mắc, mà có thắc mắc rồi các bạn mới là Tâm Tâm Tương Ứng, mà **tu một thời gian nào rồi tự nhiên các bạn bạn hỏi và các bạn trả lời**. Thì ai trả lời cho các bạn? Lúc đó tùy theo trình độ, cho nên **trình độ của người ở Thánh giới, thì Thánh giới chuyển, mà Tiên giới, thì Tiên giới chuyển, mà Phật giới thì Phật giới chuyển**. Tất cả đều có tổ chức tinh vi trật tự chứ không phải không trật tự.

(Trích đức Thầy Lương Vĩ Kiên trả lời bạn đạo Úc Châu năm 1986)

Xin mạn phép đức Thầy và quý huynh tỷ được bàn rộng hơn về Tâm Tâm Tương Ứng.

Từ lâu khoa học đã nghiên cứu về khả năng “ Truyền di tư tưởng” (Thần giao cách cảm) của con người. Họ cho biết : Khôic óc con người là một bộ máy vô tuyến sinh vật cao cấp, có thể thu phát tin hiệu như một đài Vibra.(Computer- máy điện toán, Hệ thống viễn thông, Internet, là mô phỏng một phần nhỏ của khối óc con người.) Từ xa xưa Tiên Phật đều có khả năng gửi thông điệp cho nhau bằng bộ đầu. Ông Nguyễn Xuân Liêm có kể chuyện : Một lần nọ (trước năm 1975 chưa có đt di động) khi ngồi trên máy bay từ Pháp về Việt Nam, Đức Thầy nói với bạn đạo ngồi bên cạnh: “Minh về sớm hơn một giờ, để tui báo cho ông Liêm ra đón mình” nói xong Thầy nhắm mắt. Lúc đó ông Liêm ở VN nhận được tư tưởng của Thầy báo sẽ xuống Tân Sơn Nhất sớm hơn một tiếng, nên ông vội ra phi trường sớm hơn. Dân tộc Kogi ở Nam Mỹ sống trên núi cao tách biệt với thế giới, không có điện và bất cứ máy móc nào, họ ăn chay trường và tu thiền. Những gì xảy ra trên thế giới họ đều biết. Có lần họ mời phóng viên đài BBC đến để cảnh báo về thảm họa của nhân loại trong tương lai do chính con người tạo ra.

Người tu dùng TTTU để hỏi về đạo pháp, các nhà khoa học sử dụng Thần giao cách cảm để tìm ra các phát minh, đây là khả năng siêu cao cấp của khối óc con người. Ví dụ bạn là nhà khoa học có tu thiền, khối óc đã được thanh lọc, khai mở, bạn có thể đặt những câu hỏi hữu ích cho nhân loại như: Làm sao để tạo ra Năng Lượng Nhiệt Hạch, để thay thế cho xăng dầu đang đắt đỏ và gây ô nhiễm? Làm thế nào để tạo ra một hệ thống giao thông hoàn chỉnh không gây tai nạn? Làm sao để tạo ra thực vật dinh dưỡng cao tự mọc như cỏ? Có cách nào giúp con người ít bệnh và gia tăng tuổi thọ? vv...Đây chính là khoa học vật chất đi đôi với văn minh tinh thần ở tương lai.

Tâm Tâm Tương Ứng có hai phần.

1/ Người tu đã khai sáng khối óc, tâm thanh tịnh và sáng suốt, **khi có gì thắc mắc, tập trung lên bộ đầu đặt câu hỏi, rồi thả lỏng Niệm Phật. Diễn tâm rung động tương ứng với cõi giới nào, thì giao cảm với tầng giới đó mà tâm ứng tâm. Câu trả lời sẽ vang lên trong đầu trong phút chốc, hoặc vài giờ sau (Nếu nghe bên tai là ma nói, không phải TTT Ứng)**

2/ Người tu khi khớp xương đầu mở, Chơn Tâm hội tụ đỉnh đầu, tâm thanh nhẹ, khi có nhiều người thành tâm học đạo chung quanh, xét thấy cần thiết, chư Phật sẽ chiếu điện xuống đỉnh đầu để thuyết pháp, lúc này lời nói của người tiếp điện sẽ nghiêm túc, minh triết, cao siêu và nhiều uy lực. người được tiếp điện vẫn tỉnh táo, không bị mê và học trong lời nói của mình, gia tăng sự sáng suốt, người dự thính được pháp mê phá chấp nhiều. Người tu viết văn thơ cũng được ứng chiếu để dạy cho người viết.

Theo huynh Hồ Văn Em, thiền sư Lương Vĩ Kiên chỉ có phần Vía ở trong thể xác, chỉ khi nào cần thuyết giảng như trong các khóa sống chung hay đại hội, chơn hồn của đức Vĩ Kiên mới xuống và Thầy cũng thường kết nối điện của Phật, Thượng Đế để giảng. Người nghe tinh tế sẽ nhận ra lời giảng trong 6- 7 ngàn cuộn băng Cassette của Thầy có nhiều cung cách, giọng điệu và hành văn khác nhau. Ví dụ: 12 Chơn Kinh và 53 Chơn Kinh điển của Phật Di Lạc giảng cho các tôn giáo và lãnh đạo các quốc gia. Mẫu Ái: Mẹ Diêu Trì giảng. Phụ Ái: Thượng Đế giảng cho các tiểu hồn vv..

Tâm Tâm Tương Ứng (TTTU) hoàn toàn khác với đồng cốt. TTT Ứng là tự chủ, người tiếp điện luôn tỉnh táo không mê, dùng Chơn Tâm giao cảm với Phật, Bồ Tát. **Phật chỉ chiếu điện xuống đỉnh đầu để khai khẩu chớ không nhập xác.** Đồng cốt thì mất tự chủ, bị mê, phần âm khi nhập xác sẽ làm tiêu tán một ít năng lượng và thanh điện của đồng tử.

LÀM SAO CÓ ĐƯỢC KHẢ NĂNG TÂM TÂM TƯƠNG ỨNG?

Đức Thầy thường nói: “ **Người tu Vô Vi sẽ khai sáng khối óc, hội tụ Chơn Tâm trên đỉnh đầu 3 tác; liên hệ với trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ**” Chơn Tâm này có lúc Thầy gọi là : “**Vệ tinh,**” nó liên hệ với thể xác và giao cảm với vũ trụ. Lục tổ Huệ Năng gọi nó là “**Bồ Đề Tâm**” Xưa các vị tổ thiền thường dạy đệ tử quán công án, khi nào thấu suốt một công án tức là quán thông, sẽ dần dần hiểu hết các công án khác, đây chính là dạy cho người tu cách TTTU. Thiền sư Lương Vĩ Kiên không cho quán tưởng vì khối óc chưa khai sáng, Chơn Tâm chưa hội tụ mà quán sẽ tạo ra rào kềm gai bao quanh mình. Tu Vô Vi thực hành ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định và Niệm Phật có kết quả, Chơn Tâm sẽ hội tụ, lúc đó sẽ có khả năng TTTU, quán thông mọi sự việc. **Tùy theo trình độ tâm linh của mỗi hành giả mà giao cảm với Thánh, Tiên hay Phật.**

Đức Kim Thân Cha cho biết: “Luồng điện mượn khẩu xác trần, vẫn bị méo mó chi phối bởi trình độ tiến hóa của đồng tử” Do vậy, cũng xưng danh Phật hay Thượng Đế, nhưng ở mỗi xác thể, sự minh triết cao siêu nói ra đều khác nhau.

Hiểu được những nguyên lý trên đây, chúng ta không vọng cầu TTTU với Trời Phật và không vội tin các bài thơ văn tự xưng Tiên, Phật, Thượng Đế Tâm Tâm Tương Ứng và càng không nên mong các vị Tiên như Hà Tiên Cô nhập xác ca múa, vì không có huệ nhãn làm sao biết đó là Tiên hay ma? Phần hồn các cung nữ đời vua chúa cũng hát hay và múa đẹp, họ nhập vào ai rồi thì ít muốn ra. Người tu chơn chánh chỉ lo thực hành đúng đắn, tinh tấn pháp môn tu, để khai sáng khối óc, mở được thiên môn, Chơn Tâm hội tụ đỉnh đầu, thì khả năng TTTU sẽ tự nhiên đến, để dẫn dắt ta tiến bước trên đường đạo. Nếu vọng tâm muốn TTTU để dạy người khác, thì coi chừng khối trực sẽ tá vào xưng danh Trời Phật đưa đẩy chúng ta xa rời chánh pháp.

CHÁNH TRUNG

HDL (VN)

MÙA XUÂN NĂM KỶ HỢI

Hướng Tâm Cầu Nguyện

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương linh thân phụ bạn đạo Nguyễn thị Ngọc Dung, Cụ Huỳnh Văn Thuận, sanh năm 1938, từ trần ngày 16 tháng 5 năm 2019 (nhằm ngày âm lịch 12 tháng 4 năm Kỷ Hợi) tại Florida, USA, hưởng thọ 82 tuổi, sớm siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn chân tình của quý bạn đạo,

Gia đình Nguyễn Thị Ngọc Dung kính báo